

Зн. ЗВНС / 78.1

Проект

БЪЛГАРСКИ ЗЕМЕДЕЛСКИ НАРОДЕН СЪЮЗ
ПАРЛАМЕНТАРНА ГРУПА

КОНСТИТУЦИЯ
на
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 1991 г.

КОНСТИТУЦИЯ
на
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Преамбул

Ние, избраниците на българския народ:

— решени да изградим Република България като независима, свободна и демократична държава;

— да създадем предпоставки за нейния икономически и културен напредък;

— да гарантираме на всички граждани условия за материално и духовно развитие, уважение на тяхната личност, живот, достойнство и чест;

— убедени, че мястото на България е в голямото семейство на развитите демократични и правови държави;

— наследници на великите идеи и дела на плеяда забележителни държавни строители и дейци за национална и духовна свобода;

— с вяра, че опрени на единството, трудолюбието и интелектуалната сила на българския народ, ще постигнем народовластие, сигурност и национално достойнство

П Р И Е М А М Е

тази КОНСТИТУЦИЯ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ.

Раздел I

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ

Член 1

(1) България е парламентарна република с демократично управление, основана на свободата, справедливостта, хуманизма, равенството и политическия плурализъм.

(2) Република България е за икономическа, политическа и културна интеграция с народите от Европа и света. Основни насоки на нейната политика са гарантиране на националната независимост, добросъседството и утвърждаването на мира.

(3) Република България изключва войната и насилието като средство за уреждане на междудържавните и вътрешните отношения и е за разрешаване на международните спорове с мирни средства.

Член 2

(1) Цялата власт произтича, принадлежи и служи на народа, който я осъществява пряко или чрез избрани от него представители в съответствие с Конституцията и законите на страната.

(2) Единството на нацията е залог за териториалната цялост, националния суверенитет, икономическия и духовен напредък на гражданите.

Член 3

(1) Осъществяването на властта в Република България се основава върху разделянето ѝ на законодателна, изпълнителна и съдебна.

(2) Законодателната власт се упражнява от Народното събрание.

(3) Изпълнителната власт принадлежи на правителството и е под надзора на Народното събрание и Президента на Републиката.

(4) Съдебната власт е независима и се осъществява от съдилищата, които постановяват своите решения и присъди в името на Република България.

Член 4

(1) Уважението и защитата на човешката личност, нейната неприкосновеност, достойнство и чест са първостепенна грижа и задължение на държавата.

(2) Международните актове в тази област след тяхната ратификация са част от националното законодателство, имат предимство пред вътрешното право и пораждат непосредствено права и задължения за гражданите на Републиката.

Член 5

Република България се управлява според Конституцията, законите на страната и в съответствие с общоприетите норми на международното право.

Член 6

(1) Предвидените в Конституцията права и свободи на гражданите могат да бъдат упражнени и защитени само въз основа на нейните разпоредби.

(2) Гражданите не могат да упражняват предоставените им от Конституцията и законите права и свободи във вреда на обществения интерес и интереса на отделната личност.

Член 7

(1) Собствеността в Република България е частна, кооперативна, общинска, държавна и смесена.

(2) Всички форми на собственост са равнопоставени, като държавата гарантира тяхното осъществяване, развитие и защита.

(3) Държавата създава условия за развитие на кооперативизма в стопанската дейност.

Член 8

(1) Частната собственост е неприкосновена.

(2) Тя може да бъде отчуждавана или ограничавана само в случаи на изключителен обществен интерес, изрично посочени в закона, и при пълно обезщетяване.

Член 9

Общинска собственост са определените със закон земи, гори, естествени пасища, кариерни находища, водоизточници, пътища, както и други обекти, намиращи се в землището на общината.

Член 10

(1) Подземните богатства, естествените източници на енергия, ядрената енергия, железопътният транспорт, пощите, телеграфите, телефоните, както и горите, водите и пътищата с национално значение могат да бъдат единствено държавна собственост.

(2) Определени със закон стопански дейности могат да бъдат монопол на държавата.

Член 11

(1) Държавата полага особени грижи за опазването и възпроизводството на земеделските земи.

(2) Тя осъществява контрол за използването им по начин, който не уврежда почвеното плодородие и осигурява производството на екологически чиста селскостопанска продукция.

Член 12

(1) Държавата осигурява условия за конкуренция, свобода на частната инициатива и защитата на потребителите.

(2) Тя е длъжна да провежда политика срещу монополизирането на стопанската дейност и нелоялната конкуренция.

Член 13

(1) Частната инициатива е свободна.

